

за много врѣме да утаїш отъ тѣхъ на кждѣ отивамъ. и ако ми помогне честь-та ми, ще гы прѣварїш единъ день, и чрѣзъ голѣмыйтъ путь и прѣзъ срѣдъ малкытъ руски отделенія, които обыкалятъ татацъ, ще излѣзъ право прѣдъ Варшавж. Азъ мыслїш да разбыїш тѣзи отделенія всяко отдеино, ако ли тѣ сполучатъ да ся съединятъ така, щото да мя отблѣснѣтъ, ще гы позабавїш поне доволно врѣме за да немогжть да направятъ нѣщо прѣчкж на тебе. А между това, ты Любинскій, ще вървиш прѣдъ мене; а тѣзи които ще бѣдятъ съ теберо четырдесетъ тѣ души прѣличены, и съ сабы, и ножове и пищовы подъ дрехытъ имъ скрыты, ще влѣзжть въ Варшавж прѣзъ разны пѣтища, и тамъ ще да чакате, щото когато царь-тѣ излѣзва отъ палатытъ си, да го грабните и да го донесете въ станѣтъ ми. Работата е твърдѣ дерзска и нечуена, както іж разбирашь; пристиганіето до тамъ е мѣчно, тамо бавяніето е опасно, а заврашаніето още по-опасно и прѣмеждливо. И ако бы че побѣркаш и тя уловятъ, ты Любинскій, ще станешъ жъртва, мученикъ падиже за свободјш, а Пулосскій ревнителъ за единъ толкозъ славиж смърть, ще остане да въздыша, принуденъ да іж прѣживѣе; но и отъ противниците ни не малцина ще тя послѣдуватъ въ гробѣтъ. Ако ли напротивъ всесилный Богъ, прѣдстатель на Полшж ми е вдѣхнѣль това смѣло намѣреніе, за да уталожж злочестинитѣй, ако неговата благость управи ст҃жпкытѣ ти споредъ сиѣлостъ-тѣ ти, примысли какво благополучіе ще